

Arrest

nr. 210 907 van 12 oktober 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUXELLES**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 2 oktober 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 oktober 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van , waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN BRURDEN, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, wordt op 22 mei 2018 aangetroffen in illegaal verblijf. Zij wenst naar het Verenigd Koninkrijk te gaan.

Op 24 mei 2018 wordt ten opzichte van verzoekster een bevel genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissing wordt haar ter kennis gebracht op 24 mei 2018.

Op 2 oktober 2018 wordt verzoekster opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf. Zij wordt gehoord door de politie.

Op 2 oktober 2018 wordt ten opzichte van verzoekster een bevel genomen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten(1):

naam: E.

voornaam: E. N.

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Ethiopië

In voorkomend geval, ALIAS: M.F. °(...) Eritrea; M.V. °(...) Eritrea

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van PZ Leuven op 02.10.2018 en werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.

De betrokkene is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van haar visum type C geldig van 23.04.2018 tot 27.04.2018.

Betrokkene werd gehoord op 02.10.2018 door de politiezone van PZ Leuven en verklaart dat ze sinds vijf weken in België verblijft. Ze verklaart naar het Verenigd Koninkrijk te willen reizen. Betrokkene verklaart aan de politie van Eritrea afkomstig te zijn en ze verklaart dat ze Eritrea heeft verlaten omwille van politieke problemen.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat betrokkene van Ethiopische nationaliteit is. Haar echte identiteit betreft de volgende: E.E.N., geboren op (...) te (...) (Ethiopië). Betrokkene houdt haar ware identiteit dus verborgen.

Betrokkene verklaart geen medische problemen te hebben. Ze verklaart geen familie of partner in België te hebben.

Een schending van artikel 8 en artikel 3 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene beweert sinds vijf weken in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene verklaart aan de politie van Eritrea afkomstig te zijn en ze verklaart dat ze Eritrea heeft verlaten omwille van politieke problemen.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat betrokkene van Ethiopische nationaliteit is. Haar echte identiteit betreft de volgende: E.E.N., geboren op (...) te (...) (Ethiopië). Betrokkene houdt haar ware identiteit dus verborgen.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van PZ Leuven op 02.10.2018 en werd rekening gehouden met haar verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds vijf weken in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene verklaart aan de politie van Eritrea afkomstig te zijn en ze verklaart dat ze Eritrea heeft verlaten omwille van politieke problemen.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat betrokkene van Ethiopische nationaliteit is. Haar echte identiteit betreft de volgende: E.E.N., geboren op (...) te (...) (Ethiopië). Betrokkene houdt haar ware identiteit dus verborgen.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Betrokkene werd gehoord op 02.10.2018 door de politiezone van PZ Leuven en verklaart dat ze sinds vijf weken in België verblijft. Ze verklaart naar het Verenigd Koninkrijk te willen reizen. Betrokkene verklaart aan de politie van Eritrea afkomstig te zijn en ze verklaart dat ze Eritrea heeft verlaten omwille van politieke problemen.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat betrokkene van Ethiopische nationaliteit is. Haar echte identiteit betreft de volgende: E.E.N., geboren op (...) te (...) (Ethiopië). Betrokkene houdt haar ware identiteit dus verborgen.

Betrokkene verklaart geen medische problemen te hebben. Ze verklaart geen familie of partner in België te hebben.

We stellen dus vast dat betrokkene met haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat zij aan een ziekte lijdt die haar belemmert terug te keren naar haar land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.”

Op 2 oktober 2018 wordt een “opzoeking identificatie grens” uitgevoerd, waaruit blijkt dat verzoekster een visum heeft gekregen van de Duitse autoriteiten voor 5 dagen in april 2018, aangevraagd bij de Duitse diplomatieke post te Addis Abeba, Ethiopië.

Op 9 oktober 2018 wordt een identificatieprocedure opgestart.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, “Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”, Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49). *In casu* blijkt uit de bespreking hieronder dat aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van het beroep niet is voldaan.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De wettelijke bepalingen

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan verzoekster op 24 mei 2018 een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) werd gegeven. Bijgevolg is huidige verwijderingsmaatregel een tweede verwijderingsmaatregel en geldt de termijn van vijf dagen.

Artikel 1, 6° van de vreemdelingenwet definieert een verwijderingsmaatregel als volgt:

“6° beslissing tot verwijdering: de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt;”

3.2. Toepassing van de wettelijke bepalingen

Het kan niet ter discussie worden gesteld dat het *in casu* bestreden bevel om het grondgebied te verlaten een verwijderingsmaatregel is.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat aan verzoekster reeds op 24 mei 2018 een bevel om het grondgebied te verlaten werd ter kennis gebracht. Het bevel van 2 oktober 2018 waarvan in voorliggende zaak de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt gevorderd is dus een tweede verwijderingsmaatregel. Overeenkomstig artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet is *in casu* aldus een beroepstermijn van vijf dagen aan de orde.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoekster werd ter kennis gebracht op 2 oktober 2018. Conform artikel 39/57, §1 derde lid *juncto* artikel 39/57, §2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet loopt de beroepstermijn vanaf de eerste dag die volgt op de datum van afgifte.

Verzoekster beschikte bijgevolg met ingang van woensdag 3 oktober 2018 over vijf dagen om een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden. In toepassing van artikel 39/57, §2, tweede lid van de vreemdelingenwet is de vervalddag in de termijn begrepen, is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Nu de vervalddag *in casu* zondag 7 oktober 2018 was, wordt deze vervalddag van rechtswege verplaatst naar de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 8 oktober 2018. De laatste nuttige dag voor het indienen van het onderhavige verzoekschrift was dus maandag 8 oktober 2018.

Het verzoekschrift werd aan de Raad evenwel pas overgemaakt per faxbericht op donderdag 11 oktober 2018. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd bijgevolg laattijdig ingediend.

3.3. Overeenkomstig artikel 39/82, § 4, derde lid van de vreemdelingenwet werd in de beschikking waarbij de partijen werden opgeroepen aangegeven dat de vordering manifest laattijdig voorkwam. Verzoekster werd dan ook in de mogelijkheid gesteld om een standpunt voor te bereiden omtrent de al dan niet laattijdigheid van zijn beroep en kreeg de mogelijkheid om aan te tonen dat de laattijdige indiening van zijn beroep aan overmacht te wijten is.

Verzoekster heeft steeds de mogelijkheid om aan te tonen dat haar laattijdigheid aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Ter zitting van 12 oktober 2018 stelt de advocaat van verzoekster dat uit de bestreden beslissing zelf niet blijkt dat er een vroegere verwijderingsmaatregel is en dat verzoekster zelf dit niet heeft meegedeeld aan haar advocaat. De advocaat wijst er ook op dat de strikte toepassing van artikel 39/57, §1 van de vreemdelingenwet niet verantwoord is in het licht van artikel 13 van het Europees Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM). De advocaat geeft aan dat zij pas vrijdag 5 oktober 2018 op de hoogte werd gebracht en dat het tot maandag 8 oktober duurde om de bestreden beslissing te ontvangen. Deze beslissing en het dossier van verzoekster werden reeds vrijdag opgevraagd aan het gesloten centrum, maar gezien het weekend werd deze informatie pas maandag 8 oktober 2018 aan de advocaat doorgegeven. Dan moest er nog een tolk worden gezocht om met verzoekster te kunnen communiceren, en het effectieve contact met verzoekster in aanwezigheid van een tolk heeft pas plaatsgevonden op woensdag 10 oktober, zodat het verzoekschrift dan pas op donderdag 11 oktober 2018 kon worden ingediend. De advocaat verzoekt de Raad om toepassing te maken van artikel 13 van het EVRM als hogere rechtsnorm om alzo het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel te waarborgen.

De Raad merkt dienaangaande op dat de beroepstermijn van openbare orde is strikt moet worden toegepast, zodat het hem niet is toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Voorts dient te worden vastgesteld dat de wettelijke bepaling van artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet op zich duidelijk is in die zin dat er inzake de beroepen tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid een vervaltermijn van tien resp. vijf dagen geldt waarbij de beroepen ingediend buiten deze termijn onontvankelijk moeten worden verklaard, tenzij de overmacht wordt aangetoond.

In casu wordt geen overmacht aangetoond.

Er dient dan ook te worden opgemerkt dat de verzoekende partij zodoende met haar betoog van de Raad verlangt dat hij de hem bij wet toegekende bevoegdheid overschrijdt door de duidelijke en niet voor interpretatie vatbare bepalingen van de vreemdelingenwet inzake de ontvankelijkheid van de vordering, bepalingen die de rechtszekerheid en de openbare orde raken, buiten toepassing zou laten door de vordering in weerwil van de laattijdigheid ervan toch ontvankelijk te verklaren, dit alles met het oog op het bieden van een daadwerkelijk rechtsmiddel in de zin van artikel 13 van het EVRM.

Daargelaten de vraag of de principes van de rechtstaat en de scheiding der machten zich hiertegen niet zouden verzetten, dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partij niet overtuigt in haar betoog als zou het krachtens de vreemdelingenwet en het Belgisch recht ter beschikking staand rechtsmiddel haar geen daadwerkelijk rechtsmiddel bieden in de zin van artikel 13 van het EVRM.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gericht tegen het bestreden bevel van 2 oktober 2018 is onontvankelijk *ratione temporis*.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

A. DE SMET